

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți *dana cristiana maier*

ȚEPOȘII DIN MARE

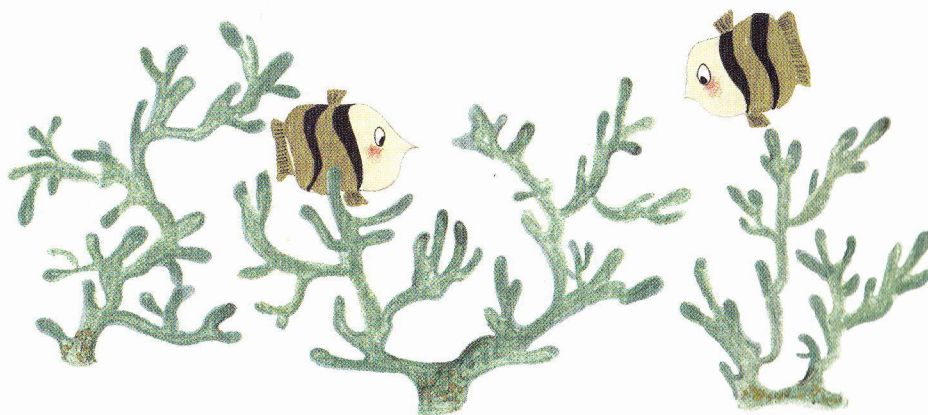
ilustrații de cristina barsony

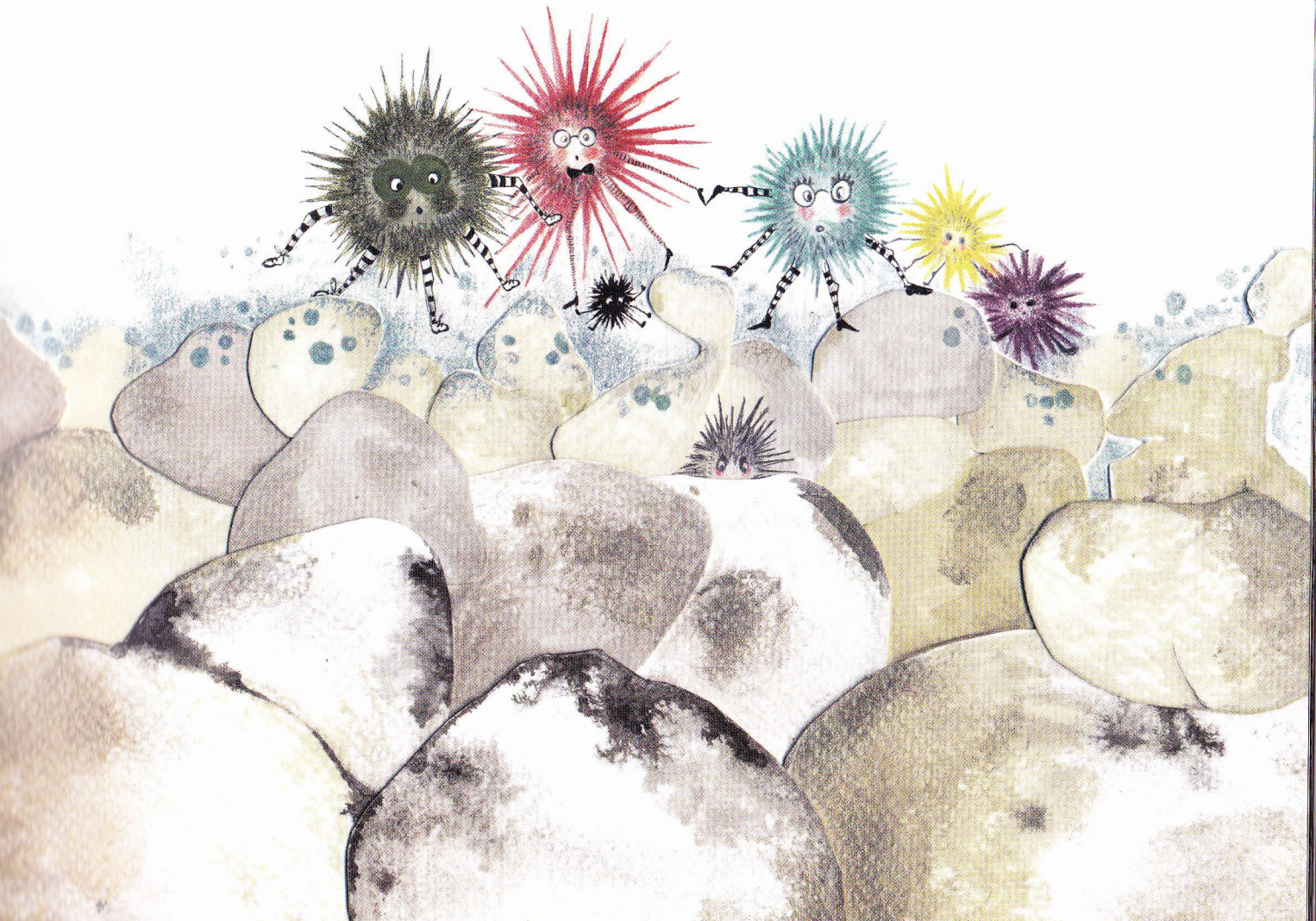
dana cristiana maier

ȚEPOȘII DIN MARE

ilustrații de Cristina Barsony

Într-un loc îndepărtat, pe o insulă cu multe pietre rotunde și netede, a apărut o familie de țepoși. A fost adusă de valurile înspumate ale mării și, odată cu ea, s-a instalat forfota pe insula liniștită. Înainte de venirea acestor creaturi mici și țepoase se auzea doar zgomotul valurilor care se spărgeau de țărm.

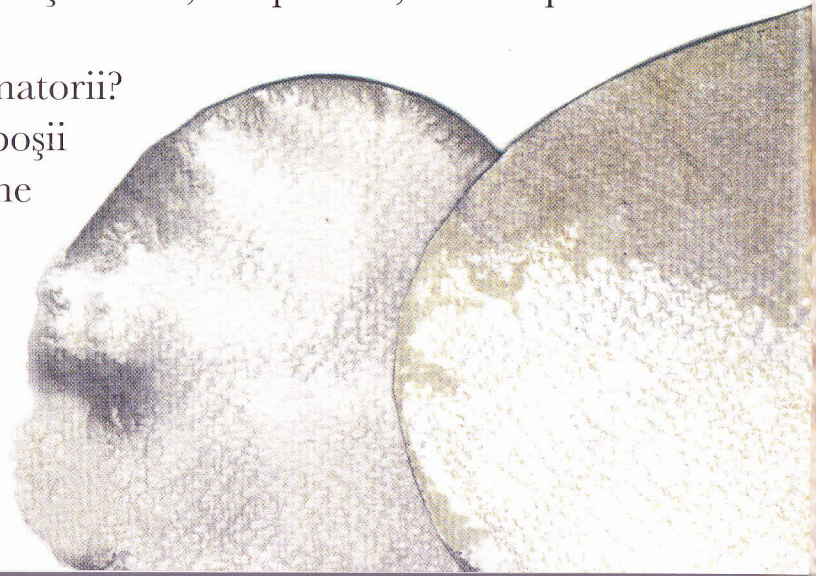
– Să m-ajute cineva! striga un țepos roșu cu țepi lungi. Rămase în urma mulțimii și se chinuia să treacă de zidul de pietre din fața lui.

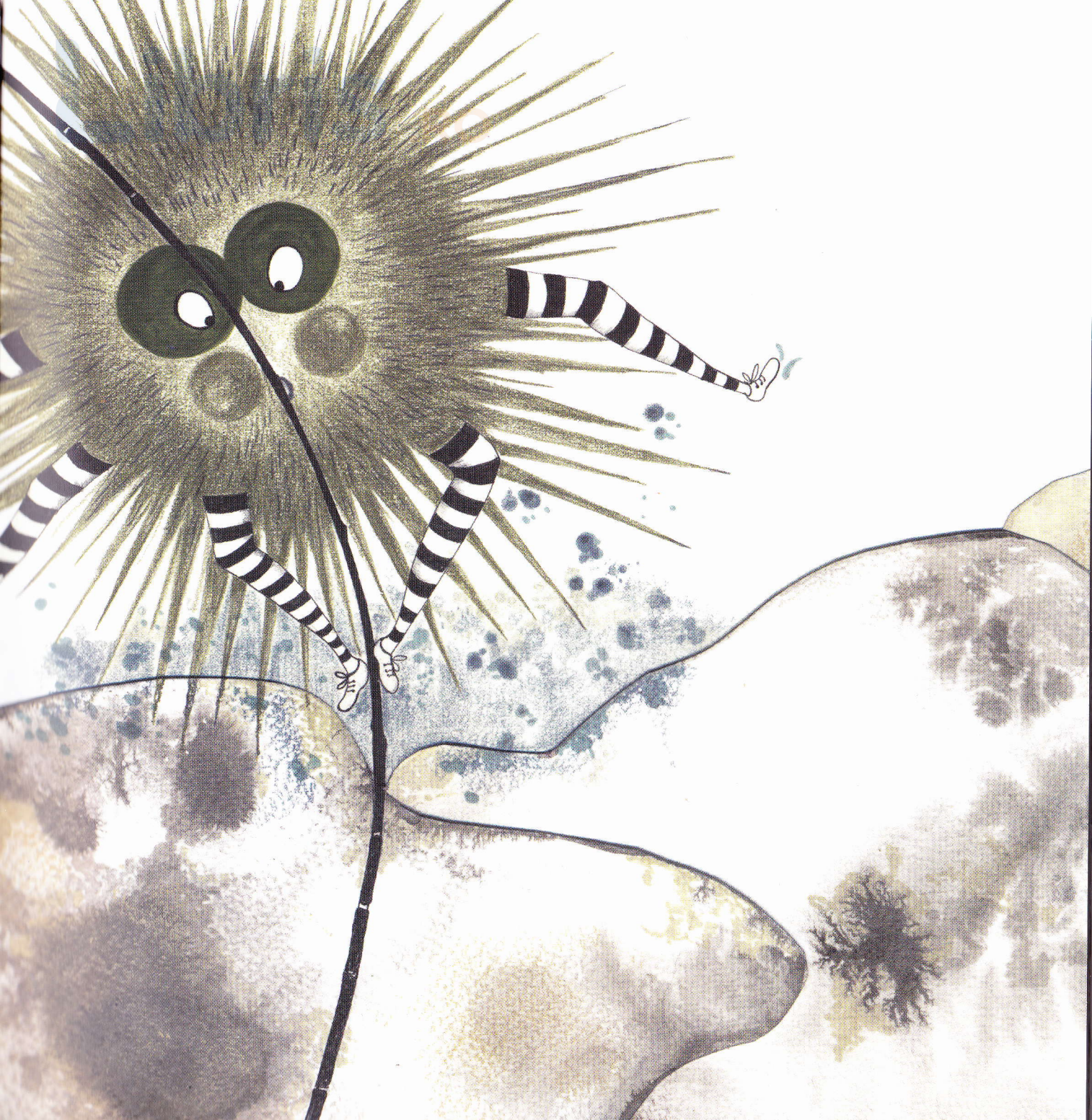
Dar nimeni nu-l auzea în gălăgia mare de pe insulă. Parcă toți aveau să-și spună cu voce tare povestea vieții ca și cum s-ar fi întâlnit pentru prima dată.

– Hei țepoșilor, ce ziceți, v-a plăcut amerizarea mea? A fost super-mega-distractiv! spuse cu entuziasm Țeposul Verde, laudându-se în gura mare cât de sportiv a salutat insula la sosire.

Curenții mari îl azvârliră mult deasupra mării și plonjă de la mare înălțime pe valurile spumoase și agitate. De-aici, ajunse direct pe pietrele netede de pe insulă. Țeposul Verde era, într-adevăr, cel mai sportiv dintre țepoși. Nu puteai trece cu vederea cascadoriile pe care le făcea. Prietenii îi apreciau de fiecare dată acrobațiile. Dar acum nu primise laudele cu care se obișnuise ci, dimpotrivă, îl întâmpinară cu muștrare:

– Acum îți arde de scamatorii?
Uită-te în jurul tău! Toți țepoșii sunt îngrijorați. Doar pe tine te-apucă grozăviile!

– Dar nu înțeleg, ce-i cu-atâta supărare și îngrijorare? întrebă nedumerit Țeposul Verde. E bine aici. Bucurați-vă de noua casă!

În scurt timp puteau fi în fața unui mare pericol. Țeposul Verde era prea entuziasmat de noua casă, așa cum o numea el, încât să-și dea seama de acest pericol. Dacă ar fi fost un pic mai atent, ar fi deslușit îngrijorarea celorlalți:

– Ce ne facem?

– Cum vom putea trăi printre pietre fără un strop de apă?

– Simt cum țepii mei se usucă!

– Ai mei s-au blocat în pietrele astea blestemate!

– E îngrozitor ce ni s-a întâmplat!

– O să pierim cu toții!

Toată zarva de pe insulă era un strigăt de deznădejde. Țepoșii din mare nu se întâlneau să-și spună povestea vieții. Ajunseră, fără să-și fi dorit, într-un loc cu totul și cu totul nou. Despre cum ar putea trăi aici, nu aveau nici cea mai mică idee.

